

תלמודו בידו

דף מא עמוד ב

[א] באופן הנ"ל, מה הדין אם קנה במקצת המעות רק עוף אחד, לעולה או לחטאת?

[ב] מצורע עני שהביא קרבן עשיר, או מצורע עשיר שהביא קרבן עני, האם יצא ידי חובתו?

[ג] היכן קושרים את הלשון של זהורית על השעירים?

[ד] לשון של זהורית של פרה אדומה ושל שעיר המשתלח, האם היא צריכה שיעור?

[ה] נשרפו העץ, הארז ושני התולעת בעודם באויר, האם נתקיים "והשליך אל תוך שריפת הפרה"?

[א] עולה: העוף יקרב לעולת נדבה.

ושאר המעות נקבעו בקדושת חטאת, ומוסיף עליהן ומביא חטאת בהמה. חטאת: העוף ימות. ובשאר המעות שנקבעו לשם עולה, יביא עולת נדבה. - לר' אלעזר מדובר שקנה העוף בהיותו עני, ולר' חגא אף אם קנה לאחר שהעשיר.

[ב] עני הביא קרבן עשיר: יצא. שנאמר "זאת תהיה תורת המצורע", לרבות אופן זה. עשיר הביא קרבן עני: לא יצא. שנאמר "זאת תהיה", "זאת" למעט אופן זה.

[ג] הנשחט: בצוארו. כדי שלא יתערבו שני השעירים זה בזה, ולא בשעירים אחרים. המשתלח: בראש השעיר. ומעמידו כנגד השער [ניקנור] שדרכו עתיד להוציא.

[ד] רב יוסף: של שעיר צריך שיעור, כיון שצריך לחלקה לשני חלקים לפני דחירתו. של פרה אינה צריכה שיעור, כיון שאינה מתחלקת לשנים.

ואין צריך שתהיה כבדה כן שבודאי תיפול לעומק השריפה.

רמי בר חמא: זהורית של פרה צריכה כובד כדי שתיפול לעומק השריפה. אביי: של פרה טעונה חלוקה, ובחלק השני כורך עץ הארז עם האזוב ומשליכם לאש.

[ה] אביי: נשרפו בשלהבת גבוהה, פסולה. באש נמוכה שסמוכה לגחלת, כשרה. רבא: לר"א בר' שמעון, פסולה. ולכן כורכם, כדי שיהא בהם כובד ויפלו לתוך האש. לרבי, כשרה אפילו אם נשרפו באויר. וכורכם כדי שיהיו כולם באגודה אחת.